

A Francia Köztársaság – mivel a beruházási megbízotti tevékenységet a városfellendítési paktum végrehajtásáról szóló, 1996. november 14-i 96-987. sz. törvénnyel módosított, az állami beruházásról és annak a magánkivitelezéssel való kapcsolatáról szóló, 1985. július 12-i a 85-704. sz. törvény 4. cikkében a francia jog alapján létrehozott jogi személyek zárt körének tartotta fenn – nem teljesítette az 1997. október 13-i 97/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelvből, valamint az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit.

(¹) HL C 200., 2003.8.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. október 20.

a C-327/03. és C-328/03. sz., (a Bundesverwaltungsgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Bundesrepublik Deutschland kontra ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG és társai egyesített ügyekben (¹)

(Távközlési szolgáltatások – 97/13/EK irányelv – 11. cikk (2) bekezdése – Díj az új telefonszámok kiutalásáért – A korábbi monopolvállalkozás jogutód vállalkozásának rendelkezésére álló ingyenes telefonszám-állomány)

(2005/C 315/05)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-327/03. sz. és C-328/03. sz. egyesített ügyekben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesverwaltungsgericht (Németország) a Bírósághoz 2003. július 28-án érkezett, 2003. április 30-i határozatával terjesztett elő az előtte a Bundesrepublik Deutschland és a ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (C-327/03), Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG (C-328/03), között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas tanácselnök, J. Malenovský, S. von Bahr (előadó), A. Borg Barthet és U. Lohmus bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-

Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos, 2005. október 20-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és az egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes egy olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügyben szerepel, amely előírja, hogy a távközlési piacon egy új piaci szereplő a telefonszámok kiutalásáért azok gazdasági értékét figyelembe vevő díjat köteles fizetni, jóllehet az ugyanazon piacon domináns pozícióban lévő vállalkozás ingyenesen vett át egy rendkívül jelentős számállományt, amellyel a korábbi monopolvállalkozás rendelkezett, amelynek ő a jogutódja és a nemzeti jog ezért az állományért kizárja egy ilyen díj utólagos fizetését.

(¹) HL C 251., 2003.10.18.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagy tanács)

2005. október 18.

a C-405/03. sz. (a Gerechtshof te 's-Gravenhage előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Class International BV kontra Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc (¹) ügyben

(Védjegyek – 89/104/EGK irányelv – 40/94/EK rendelet – A védjegyvoltalom tartalma – Védjegyhasználat gazdasági tevékenység körében – Eredeti termékek behozatala a Közösségbe – Külső árutovábbítási és a vámraktározási eljárás alá vont termékek – Védjegyjogosult felszólalása – Külső árutovábbítási és a vámraktározási eljárás alá vont termékek eladásra felkínálása vagy eladása – Védjegyjogosult felszólalása – Bizonyítási teher)

(2005/C 315/06)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-405/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,

amelyet a Gerechthof te 's-Gravenhage (Hollandia) a Bíróságnál 2003. szeptember 29-én nyilvántartásba vett 2003. augusztus 28-i végzésével az előtte a **Class International BV** és a **Colgate-Palmolive Company**, az **Unilever NV**, a **SmithKline Beecham plc**, a **Beecham Group plc** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagy tanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és J. Malenovský tanácselnökök, C. Gulmann (előadó), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilešič és J. Klučka bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos, 2005. október 18-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdését és (3) bekezdésének c) pontját, valamint a közösségi védjegyéről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet 9. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, miszerint egy védjegyjogosultnak nem akadályozhatja meg a külső árutovábbítási eljárás vagy a vámraktározási eljárás során az ezzel a védjeggyel ellátott olyan eredeti termékek Közösségbe való beléptetését, amelyeket korábban nem ő hozott vagy nem az ő beleegyezésével hoztak forgalomba a Közösségben. A védjegyjogosult nem teheti függővé a szóban forgó áruk külső árutovábbítási vagy vámraktározási eljárás alá vonását attól, hogy a Közösségbe történő beléptetésükkor – adott esetben adásvételi szerződéssel – meghatároztak-e már egy harmadik országot végső célállomásként.

2) Az irányelv 5. cikke (3) bekezdésének b) pontját és a rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő, az áru „felkínálása” és „forgalomba hozatala” fogalmába beletartozhat a nem közösségi áru vámjogi helyzetével rendelkező, védjeggyel ellátott eredeti termékek felkínálása, illetve eladása, ha a felkínálás és/vagy az eladás azalatt ment végbe, amíg az áruk külső árutovábbítási vagy vámraktározási eljárás alatt voltak. A védjegyjogosult megakadályozhatja az ilyen áruk felkínálását vagy eladását, ha az szükségszerűen kapcsolódik a védjeggyel ellátott áru Közösségben történő forgalomba hozatalához.

3) Olyan helyzetben, mint amilyen az alapügyben fennáll, a védjegyjogosultat terheli azoknak a körülményeknek a bizonyítása, amelyek alapján gyakorolható az irányelv 5. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontjában, valamint a rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjában megállapított tilalmi jog, ennek során vagy a védjeggyel ellátott nem közösségi áruk szabad forgalomba bocsátását, vagy a felkínálásukat, illetve eladásukat kell bizonyítani, ha az szükségszerűen kapcsolódik az áruk Közösségben történő forgalomba hozatalához.

(¹) HL C 304., 2003.12.13.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. október 20.

a C-468/03. sz., (a VAT and Duties Tribunal, London előzetes döntéshozatal iránti kérelme) **Overland Footwear Ltd** kontra **Commissioners of Customs & Excise** (¹) ügyben

(Közös vámtarifa – Behozatali vámok – Olyan bejelentett vámérték, amely vételi jutalékot tartalmaz – Vámkivetés a bejelentett teljes összegre – Vámáru-nyilatkozat módosítása – Feltételek – A vételi jutaléokra megfizetett vám visszafizetése)

(2005/C 315/07)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-468/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a VAT and Duties Tribunal, London (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2003. november 6-án érkezett, 2003. szeptember 29-i végzésével az előtte az **Overland Footwear Ltd** és a **Commissioners of Customs & Excise** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J. Makarczyk, C. Gulmann (előadó), R. Schintgen és J. Klučka bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos, 2005. október 20-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12 i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) 29., 32. és 33. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan vételi jutalékot, amit tartalmaz a bejelentett vámérték, és amit nem tüntettek fel a termékek vételárától elkülönítve a behozatali vámáru-nyilatkozatban, az ugyan ezen rendelet 29. cikke szerinti ügyleti érték részének kell tekinteni, és az emélfogva vámköteles.

2) A 2913/92 rendelet 78. és 236. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:

– az importált áru kiadása után a vámhatóságok – amelyek elbírálják a nyilatkozattevő azon kérelmét, amely a szóban forgó árura vonatkozó vámáru-nyilatkozat módosítására irányul – vagy indokolással ellátott határozatban kötelesek elutasítani a kérelmet, tekintettel a bírósági jogorvoslat lehetőségére, vagy el kell végezniük a kért módosítást;

– amennyiben a felülvizsgálat végén megállapítják, hogy a bejelentett vámérték tévedésből vételi jutalékot tartalmazott, a vételi jutalékra kivetett behozatali vám visszafizetésével kötelesek rendezni a helyzetet.

(¹) HL C 7., 2004.1.10.